

EL CONILLET

Era una vegada un conillet que de tant riure se li va es-
queixar la boqueta.

- Me n'aniré a cal sabater perquè me la cusi.- va dir.
- Hola, sabater !
- Hols conillet.- va respondre.
- Em cosirieu la boqueta, que se m'ha esqueixat ?
- Has de portar pèl.
- Per què fer? - va preguntar tot sorprès.
- Doncs per cosir-te la boqueta esqueixada.
- On el trobaré?
- El porc te'n donarà - va respondre el bon sabater.
- Hola, Pesse!
- Hola, conillet - va exclamar.
- Em voldrieu donar pèl ?
- Què en faràs ? - va preguntar el porc.
- Li duré al sabater perquè em cusi la boqueta que se m'ha esqueixat.
- Porta'm herba - va respondre.
- On la trobaré ?
- A l'hort.
- Hola, hort !
- Hola conillet - va dir l'hort.
- Em voldrieu donar herba ?
- Què en faràs ?
- Li portaré al porc, el porc em donarà pèl i pèl li -
duré al sabater, perquè em cusi la boqueta que se -
m'ha esqueixat - va explicar el conillet.
- Porta'm aigua - va dir l'hort.
- On la trobaré ?
- Al mar - va dir.
- Déu te guard, mar.
- Déu vos guard, conillet.
- Em voldrieu donar aigua ? - preguntà el conillet, -
cansat de dir el mateix.